РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

19 май 2010 година *

По дело Т-21/05

Chalkor AE Epexergasias Metallon, установено в Атина (Гърция), за което се явяват г-н I. Forrester, QC, адв. A. Schulz и адв. A. Komninos, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н P. Oliver и г-н S. Noë, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

с предмет искане за отмяна или намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с Решение C (2004) 2826 на Комисията от 3 септември 2004 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби),

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: г-жа M. E. Martins Ribeiro, г-н S. Papasavvas и г-н N. Wahl (докладчик), съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 ноември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Chalkor AE Epexergasias Metallon (наричано по-нататък „Chalkor“ или „жалбоподателят“) е дружество, учредено по гръцкото право, което се търгува на Атинската борса (Гърция). Дружеството Viohalco SA притежава мажоритарен дял от капитала на жалбоподателя.

1. *Административното производство*

2 Вследствие на изпратената през януари 2001 г. от Mueller Industries Inc. (наричано по-нататък „Mueller“) информация, през март 2001 г. Комисията на Европейските общности извършва на основание член 14 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) внезапни проверки в помещенията на редица дружества, действащи в сектора на медните водопроводни тръби.

3 На 9 и 10 април 2001 г. са извършени допълнителни проверки в помещенията на KME Germany AG (по-рано KM Europa Metal AG), както и на Outokumpu Oyj и на Luvata Oy (по-рано Outokumpu Copper Products Oy) (наричани по-нататък общо „групата Outokumpu“). На 9 април 2001 г. Outokumpu отправя до Комисията предложение за сътрудничество въз основа на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по дела във връзка с картели (ОВ C 207, 1996 г., стр. 4; наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството от 1996 г.“), както относно тръбите за промишлени цели, така и относно медните водопроводни тръби. В резултат от извършени допълнителни проверки Комисията разделя разследването във връзка с медните водопроводни тръби на три отделни производства, а именно дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби), дело COMP/E-1/38.121 (Свръзки) и дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели).

4 С писмо от 30 май 2001 г. групата Outokumpu изпраща на Комисията докладна записка с няколко приложения, в която се описва секторът на медните водопроводни тръби и отнасящите се до него тайни споразумения.

5 По инициатива на Комисията в рамките на дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) на 5 юни 2002 г. се провеждат разговори с представители на групата Outokumpu относно направеното от нея предложение за сътрудничество. Групата Outokumpu изразява съгласието си Комисията да разпита членовете на нейния персонал, участващи в споразуменията, предмет на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби).

6 През юли 2002 г. по дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) Комисията отправя на основание член 11 от Регламент № 17 искания за информация до Wieland-Werke AG (наричано по-нататък „Wieland“) и до групата KME (състояща се от KME Germany, KME France SAS (по-рано Tréfimétaux SA) и от KME Italy SpA (по-рано Europa Metalli SpA) и освен това иска от групата Outokumpu да ѝ представи допълнителна информация. На 15 октомври 2002 г. групата KME отговаря на посоченото искане за информация. В отговора се съдържа също така обяснение и искане в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г. Освен това групата KME разрешава на Комисията да използва цялата информация, предоставена по дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели), в дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби).

7 На 23 януари 2003 г. Wieland дава на Комисията обяснения, като освен това иска в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

8 По дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) Комисията отправя на 3 март 2003 г. искания за информация до групата Boliden, (състояща се от Boliden AB, от Outokumpu Copper Fabrication AB (по-рано Boliden Fabrication AB) и от Outokumpu Copper BCZ SA (по-рано Boliden Cuivre & Zinc SA), до HME Nederland BV (наричано по-нататък „HME“) и до Chalkor AE, а на 20 март 2003 г. — до групата IMI (състояща се от IMI plc, от IMI Kynoch Ltd и от Yorkshire Copper Tube).

9 На 9 април 2003 г. представители на Chalkor се срещат с представителите на Комисията и искат в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

10 На 29 август 2003 г. по дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) Комисията изготвя изложение на възраженията с адресати съответните дружества. След като получават достъп до преписката в нейния електронен вид и след като представят писмени становища, посочените дружества, с изключение на HME, вземат участие в проведеното на 28 ноември 2003 г. изслушване.

11 На 16 декември 2003 г. Комисията приема Решение C (2003) 4820 окончателен относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.240 — Тръби за промишлени цели), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 28 април 2004 г. (ОВ L 125, стр. 50).

2. *Обжалваното решение*

12 На 3 септември 2004 г. Комисията приема Решение C (2004) 2826 относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело

COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 13 юли 2006 г. (ОВ L 192, стр. 21).

13 Обжалваното решение съдържа по-конкретно следните разпоредби:

„*Член 1*

Следните предприятия са нарушили разпоредбите на член 81, параграф 1 [ЕО], а считано от 1 януари 1994 г. и разпоредбите на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, участвайки през посочените периоди в съвкупност от споразумения и съгласувани практики за определяне на цените и за подялба на пазарите в сектора на медните водопроводни тръби:

а) Boliden […], заедно с [Outokumpu Copper Fabrication] и [Outokumpu Copper BCZ] от 3 юни 1988 до 22 март 2001 г.;

б) [Outokumpu Copper Fabrication], заедно с Boliden […] и [Outokumpu Copper BCZ] от 3 юни 1988 г. до 22 март 2001 г.;

в) [Outokumpu Copper BCZ], заедно с Boliden […] и [Outokumpu Copper Fabrication] от 3 юни 1988 г. до 22 март 2001 г.;

г) Austria Buntmetall AG:

i) заедно с Buntmetall Amstetten [GmbH] — от 29 август 1998 г. най-малко до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с [Wieland] и Buntmetall Amstetten […] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.;

д) Buntmetall Amstetten […]:

i) заедно с Austria Buntmetall […] — от 29 август 1998 г. най-малко до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с [Wieland] и Austria Buntmetall […] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.;

е) [Chalkor] — най-малко от 29 август 1998 г. и поне до началото на септември 1999 г.;

ж) [HME] — от 29 август 1998 г. най-малко до 22 март 2001 г.;

з) IMI […], заедно с IMI Kynoch […] и Yorkshire Copper Tube […] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

и) IMI Kynoch [...], заедно с IMI [...] и Yorkshire Copper Tube [...] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

й) Yorkshire Copper Tube [...], заедно с IMI [...] и IMI Kynoch [...] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

к) [KME Germany]:

i) самостоятелно — от 3 юни 1988 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME France] и [KME Italy] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

л) [KME Italy]:

i) заедно с [KME France] — от 29 септември 1989 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME Germany] и [KME France] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

м) [KME France]:

i) заедно с [KME Italy] — от 29 септември 1989 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME Germany] и [KME Italy] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

[…]

с) Outokumpu […], заедно с [Luvata] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

т) [Luvata], заедно с Outokumpu […] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

у) [Wieland]:

i) самостоятелно — от 29 септември 1989 г. до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с Austria Buntmetall […] и Buntmetall Amstetten […] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.

Член 2

За посочените в член 1 нарушения се налагат следните глоби:

а) Boliden […], [Outokumpu Copper Fabrication] и [Outokumpu Copper BCZ], солидарно: 32,6 милиона евро;

б) Austria Buntmetall […] и Buntmetall Amstetten […], солидарно: 0,6695 милиона евро;

в) Austria Buntmetall […], Buntmetall Amstetten […] и [Wieland], солидарно: 2,43 милиона евро;

г) [Chalkor]: 9,16 милиона евро;

д) [HME]: 4,49 милиона евро;

е) IMI […], IMI Kynoch […] и Yorkshire Copper Tube […], солидарно: 44,98 милиона евро;

ж) [KME Germany]: 17,96 милиона евро;

з) [KME Germany], [KME France] и [KME Italy], солидарно: 32,75 милиона евро;

и) [KME Italy] и [KME France], солидарно: 16,37 милиона евро;

й) Outokumpu […] и [Luvata], солидарно: 36,14 милиона евро;

к) [Wieland]: 24,7416 милиона евро.

[…]“

14 Комисията счита, че въпросните предприятия участват в едно-единствено продължено съставно нарушение (наричано по-нататък „картелът“ или „разглежданото нарушение“), а що се отнася до групата Boliden, групата KME и Wieland — в нарушение с множество проявни форми. Комисията уточнява, че националните споразумения като такива не са обхванати от обжалваното решение (съображения 2 и 106 от обжалваното решение).

Разглежданите продукти и пазари

15 Въпросният сектор, а именно производството на медни тръби, обхваща две групи продукти — от една страна, тръбите за промишлени цели, които се подразделят на различни подгрупи в зависимост от крайната им употреба (климатици и охладителни съоръжения, свръзки, бойлери и газови котлета, дехидратиращи филтри и телекомуникации), а от друга страна, водопроводните тръби, които се използват в строителството при изграждането на водопроводи, газопроводи и мазутопроводи, както и на отоплителни системи (съображение 3 от обжалваното решение).

16 Комисията приема, че дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) и дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) се отнасят до две отделни нарушения. В това отношение тя се основава главно на факта, че „различни предприятия (и различни членове на персонала на тези предприятия) участват в споразуменията относно медните водопроводни тръби, от една страна, и относно тръбите за промишлени цели, от друга, като въпросните споразумения освен това са организирани по различен начин“. Комисията приема също така, че секторът на водопроводните тръби се отличава от този на тръбите за промишлени цели от гледна точка на клиентелата, крайната употреба и техническите характеристики на продуктите (съображения 4 и 5 от обжалваното решение).

17 Що се отнася до медните водопроводни тръби, в обжалваното решение Комисията твърди, че тази група продукти включва две „подсемейства“ продукти: обикновените медни водопроводни тръби, от една страна, и плакирани медни водопроводни тръби, от друга. Тя отбелязва, че „обикновените медни водопроводни тръби и плакираните медни водопроводни тръби невинаги са взаимозаменяеми и че могат да съставляват отделни продуктови пазари с оглед на Известието на Комисията относно определянето на съответния пазар по смисъла на общностното право на конкуренция“ (ОВ C 372, 1997 г., стр. 5; Специално издание на български език, глава 8, том 3, стр. 60). За нуждите на обжалваното решение обаче Комисията приема, че тези две „подсемейства“ продукти трябва да се разглеждат като „една и съща група продукти“ […], тъй като в основни линии едни и същи предприятия (и едни и същи членове на персонала на тези предприятия) са участвали в споразуменията относно тези две подсемейства от продукти и тъй като споразуменията са организирани по сходен начин (съображения 13 и 459 от обжалваното решение).

18 В обжалваното решение Комисията също така посочва, че съответният географски пазар е Европейското икономическо пространство (ЕИП). Тя счита, че през 2000 г. в ЕИП обемът на пазара на обикновените медни водопроводни тръби е около 970,1 милиона евро, а този на плакираните медни водопроводни тръби —180,9 милиона евро. Поради това през 2000 г. общият обем на тези

два пазара в ЕИП е 1 151 милиона евро (съображения 17 и 23 от обжалваното решение).

Съставни части на разглежданото нарушение

19 Комисията посочва, че разглежданото нарушение се проявява в три отделни, но свързани помежду си форми (съображения 458 и 459 от обжалваното решение). Първата част от картела обхваща споразуменията, сключени между „производителите „SANCO“. Втората част от разглежданото нарушение обхваща споразуменията, сключени между „производителите „WICU“ и „Cuprotherm“. Накрая, третата част от картела се отнася до споразуменията, сключени в рамките на по-голяма група от производители на обикновени медни водопроводни тръби, и е наречена „разширени европейски споразумения“.

Споразуменията между „производителите SANCO“

20 „SANCO“ е едновременно марка и наименование на специфичен технически метод, използван при производството на водопроводни тръби от висококачествена антикорозионна мед. Методът е патентован през 1980 г. от предприятието „Usines à cuivre et à zinc“. Групата Boliden е притежател на първоначалния патент за метода на производство до изтичането му през 2000 г., но не е притежател на марката „SANCO“ във всички европейски страни. Неговият конкурент, групата KME, подава заявка и регистрира марката „SANCO“ на свое име в редица европейски страни. Впоследствие групата KME патентова известен брой подобрения в сравнение с първоначалния патент и двата конкурента си отстъпват взаимни лицензии въз основа на съответните им патенти и марки. През 1981 г.

групата KME и групата Boliden отстъпват лицензия на марка и на патент на Wieland (съображения 115—118 от обжалваното решение).

21 В обжалваното решение Комисията приема, че от 1988 г. споразуменията между „производителите „SANCO“ надхвърлят обикновеното отношение между „лицензодател“ и „лицензополучател“. Според нея от юни 1988 г. до средата на 1994 г. между тези производители, а именно групата KME, Boliden и Wieland, съществуват споразумения относно ценовите цели и процентите на отстъпка, както и относно разпределението на продажбите и на пазарните дялове (наричани по-нататък „споразумения SANCO“). Надзорът върху прилагането на тези споразумения се основава главно на оповестяването между „производителите „SANCO“ на цифровите данни, свързани с производството и продажбите им (съображения 125—146 и 456 от обжалваното решение).

Споразуменията между „производителите“ „WICU“ и „Cuprotherm“

22 „WICU“ и „Cuprotherm“ са марки, свързани с плакирани медни водопроводни тръби, за които са издадени патенти.

23 Марката „WICU“ и свързаните с нея патенти принадлежат на групата KME, която по-конкретно отстъпва на Wieland лицензия на марка и патент. Обратно, марката „Cuprotherm“ и свързаният с нея патент принадлежат на Wieland, което отстъпва на групата KME лицензия на марка и патент (съображение 121 от обжалваното решение).

24 В обжалваното решение Комисията приема, че сключените между групата KME и Wieland споразумения, отнасящи се до тръбите „WICU“ и „Cuprotherm“, надхвърлят обикновеното отношение между „лицензодател“ и „лицензополучател“. Групата на KME и Wieland поддържали антиконкурентни контакти под формата на обмен на чувствителна информация и на съгласуване на обемите и цените на плакираните медни водопроводни тръби (наричани по-нататък „споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“) (съображение 149 от обжалваното решение).

Разширените европейски споразумения

25 В обжалваното решение Комисията изтъква, че наред със споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ разглежданото нарушение съдържа трета част, обхващаща споразуменията между членовете на една по-широка група от производители на обикновени медни водопроводни тръби (съображения 102, 104, 105, 108—111, 147, 148, 461 и 462 от обжалваното решение).

26 Първоначално участниците в тази по-широка група са петима, а именно групата KME, Wieland, групата Outokumpu, групата IMI и Mueller (наричани по-нататък „групата на петте“). След присъединяването на Chalkor, на HME, на групата Boliden и на групата Buntmetall (състояща се от Austria Buntmetall и от Buntmetall Amstetten) броят на участниците в тази група се увеличава на девет (наричани по-нататък „групата на деветте“) (съображение 216 от обжалваното решение).

27 Според Комисията тези девет участници се опитват да стабилизират пазара на обикновените медни водопроводни тръби, като се основават на пазарните дялове за дадена референтна година, за да определят цел за бъдещите пазарни

дялове. Освен това в обжалваното решение тя приема, че посочените участници се споразумяват относно обмена на чувствителна информация, разпределянето на пазарните дялове, надзора върху обема на продажбите, механизма на „водещо предприятие“ за даден пазар и съгласуването на цените (включително таблици, прилагане на „ценови линии“ и отстъпки) (съображение 192 от обжалваното решение).

Продължителност и непрекъснатост на разглежданото нарушение

28 В обжалваното решение Комисията отбелязва, че извършването на разглежданото нарушение е започнало на 3 юни 1988 г., що се отнася до групата KME и групата Boliden, на 29 септември 1989 г., що се отнася до групата IMI, групата Outokumpu и Wieland, на 21 октомври 1997 г., що се отнася до Mueller, и накъсно на 29 август 1998 г., що се отнася до Chalkor, групата Buntmetall и HME. Като дата, на която е прекратено нарушението, Комисията приема 22 март 2001 г., освен що се отнася до Mueller и Chalkor, които според Комисията преустановяват участието си в картела съответно на 8 януари 2001 г. и през септември 1999 г. (съображение 597 от обжалваното решение).

29 По отношение на извода, че в случая на групата Boliden, групата IMI, групата KME, групата Outokumpu и Wieland става въпрос за продължено нарушение, Комисията отбелязва в обжалваното решение, че макар в периода между 1990 г. и декември 1992 г., от една страна, и в периода между юли 1994 г. и юли 1997 г., от друга, дейността на картела да не е толкова интензивна, неправомерната дейност не е напълно преустановена, поради което разглежданото нарушение действително представлява едно-единствено нарушение, по отношение на което не е изтекла погасителната давност (съображения 466, 471, 476, 477 и 592 от обжалваното решение).

30 Що се отнася до HME, до групата Buntmetall и до Chalkor, от обжалваното решение е видно, че Комисията не доказва, че те са участвали в картела преди 29 август 1998 г. (съображения 592 и 597 от обжалваното решение).

Определяне на размера на глобите

31 С обжалваното решение Комисията налага на групата Boliden, на групата Buntmetall, на Chalkor, на HME, на групата IMI, на групата KME, на групата Outokumpu и на Wieland глоби на основание член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1), както и на основание член 15, параграф 2 от Регламент № 17 (съображение 842 и член 2 от обжалваното решение).

32 Комисията определя размера на глобите в зависимост от тежестта и продължителността на разглежданото нарушение, тоест съобразно двата критерия, изрично посочени в член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, които съгласно обжалваното решение са били приложими към момента на извършване на разглежданото нарушение (съображения 601—603 от обжалваното решение).

33 При определянето на размера на глобата на всяко едно от предприятията, Комисията прилага метода, определен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“), макар невинаги да се позовава на тези актове. В обжалваното решение Комисията преценява също

така дали и доколко съответните предприятия изпълняват условията, определени в Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

Начален размер на глобите

— Тежестта

34 При преценката на тежестта на разглежданото нарушение Комисията взема предвид естеството на нарушението, конкретното му въздействие върху географския пазар и обхвата и големината на разглеждания географски пазар (съображения 605 и 678 от обжалваното решение).

35 Тя изтъква, че сами по себе си практики за подялба на пазарите и за определяне на цените като разглежданите в настоящия случай представляват много тежко нарушение, и приема, че засегнатият от картела географски пазар съответства на пазара на територията на ЕИП. Комисията взема предвид и обстоятелството, че пазарът на медни водопроводни тръби е много важен промишлен сектор, чийто обем в ЕИП е 1 151 милиона евро през 2000 г., последната пълна година на съществуване на картела (съображения 606 и 674—678 от обжалваното решение).

36 Що се отнася до конкретното въздействие върху пазара, Комисията отбелязва, че са налице достатъчно доказателства, за да се приеме, че картелът оказва

влияние върху съответния пазар като цяло, в частност върху цените, макар да не е възможно това влияние да бъде точно оценено в количествено отношение (съображения 670 и 673 от обжалваното решение). Този неин извод почива на редица улики. Първо, Комисията се основава на създаването на картела, като се позовава на факта, че участниците са обменили информация за обема на продажбите и равнищата на цените (съображения 629 и 630 от обжалваното решение).

37 Второ, тя отчита обстоятелството, че членовете на картела притежават значителна част, а именно 84,6 %, от пазара в ЕИП (съображение 635 от обжалваното решение).

38 Трето, Комисията се основава на таблици и паметни и докладни записки, изготвени по време на срещите на членовете на картела. От тези документи е видно, че през някои периоди от съществуването на картела цените са се увеличили и че членовете на този картел са получили допълнителни приходи в сравнение с предходни периоди. В някои от споменатите документи се посочва, че според участващите в картела лица същият е дал възможност на съответните предприятия да постигнат своите ценови цели. Комисията се основава и на обясненията на г-н M., бивш директор на едно от дружествата в групата Boliden, както и на обясненията на Wieland, на групата Boliden и на Mueller, предоставени в рамките на тяхното сътрудничество (съображения 637—654 от обжалваното решение).

39 Накрая, Комисията установява, че съответните пазарни дялове на участниците в картела са се запазили относително непроменени през целия период на съществуване на картела, макар понякога клиентите на участниците да са се сменяли (съображение 671 от обжалваното решение).

40 Ето защо Комисията заключава, че съответните предприятия са извършили много тежко нарушение (съображение 680 от обжалваното решение).

— Разграничително третиране

41 В обжалваното решение Комисията обособява четири групи според относителната тежест на съответните предприятия, участвали в извършването на разглежданото нарушение. При разпределянето на членовете на картела в няколко категории Комисията се основава на съответните пазарни дялове на участниците в картела в продажбите на съответните продукти, извършени през 2000 г. в рамките на ЕИП. Поради това групата KME е счетена за главния оператор на съответния пазар и е класирана в първата категория. Групата Wieland (състояща се от Wieland и групата Buntmetall, чийто контрол Wieland поема през юли 1999 г.), групата IMI и групата Outokumpu са счетени за оператори от средна за този пазар величина и са поставени във втората категория. Групата Boliden е поставена в третата категория. В четвъртата категория са включени HME и Chalkor (съображения 681—692 от обжалваното решение).

42 Пазарните дялове са определени в зависимост от реализирания от отделния нарушител оборот от продажбите на медни водопроводни тръби в рамките на общия пазар на обикновените и плакираните медни водопроводни тръби. Поради това пазарните дялове на предприятията, които не продават тръби „WICU“ и „Cuprotherm“ са изчислени чрез разделяне на техния оборот от обикновените медни водопроводни тръби на обема на общия пазар на обикновените и плакираните медни водопроводни тръби (съображения 683 и 692 от обжалваното решение).

43 Ето защо Комисията определя началния размер на глобите на 70 милиона евро за групата KME, на 23,8 милиона евро за Wieland, групите IMI и Outokumpu, на 16,1 милиона евро за групата Boliden и на 9,8 милиона евро за Chalkor и за HME (съображение 693 от обжалваното решение).

44 Предвид факта, че след юли 1999 г. Wieland и групата Buntmetall съставляват едно предприятие и че до юни 1995 г. KME France и KME Italy заедно съставляват отделно от KME Germany предприятие, началният размер на наложените им глоби е определен по следния начин: 35 милиона евро за групата KME (KME Germany, KME France и KME Italy солидарно), 17,5 милиона евро за KME Germany, 17,5 милиона евро за KME Italy и KME France солидарно, 3,25 милиона евро за групата Wieland, 19,52 милиона евро за Wieland и 1,03 милиона евро за групата Buntmetall (съображения 694—696 от обжалваното решение).

45 За да отговори на необходимостта глобата да бъде определена в размер, който да гарантира нейното възпиращо действие, Комисията увеличава с 50 % началния размер на наложената на групата Outokumpu глоба, която по този начин достига 35,7 милиона евро, като приема, че световният оборот на тази група от над 5 милиарда евро показва, че големината и икономическата ѝ мощ оправдават увеличението (съображение 703 от обжалваното решение).

Основен размер на глобите

46 От обжалваното решение е видно, че Комисията увеличава началния размер на глобите с 10 % за пълна година на нарушение и с 5 % за всеки друг допълнителен

период, не по-кратък от шест месеца и не по-дълъг от една година. Ето защо тя заключава, че:

— доколкото групата IMI участва в картела единадесет години и пет месеца, началният размер на глобата от 23,8 милиона евро трябва да се увеличи със 110 %,

— доколкото групата Outokumpu участва в картела единадесет години и пет месеца, началният размер на глобата от 35,7 милиона евро, определен след увеличаване с оглед на осигуряването на възпиращо действие, трябва да се увеличи със 110 %,

— доколкото групата Boliden участва в картела дванадесет години и девет месеца, началният размер на глобата от 16,1 милиона евро трябва да се увеличи със 125 %,

— доколкото Chalkor участва в картела дванадесет месеца, началният размер на глобата от 9,8 милиона евро трябва да се увеличи с 10 %,

— доколкото HME участва в картела две години и шест месеца, началният размер на глобата от 9,8 милиона евро трябва да се увеличи с 25 %,

— доколкото групата KME участва в картела пет години и седем месеца, началният размер на глобата от 35 милиона евро трябва да се увеличи с 55 %,

— доколкото KME Germany участва в картела седем години и два месеца, началният размер на глобата от 17,5 милиона евро трябва да се увеличи със 70 %,

— доколкото KME France и KME Italy участват в картела пет години и десет месеца, началният размер на глобата от 17,5 милиона евро трябва да се увеличи с 55 %,

— доколкото по отношение на Wieland се приема, че за период от девет години и девет месеца носи самостоятелна отговорност, а за допълнителен период от една година и осем месеца — е солидарно отговорно с групата Buntmetall, началният размер на глобата от 19,52 милиона евро, за която отговаря само Wieland, трябва да се увеличи с 95 %, а началният размер на глобата от 3,25 милиона евро, за която Wieland и групата Buntmetall отговарят солидарно, трябва да се увеличи с 15 % (съображения 706—714 от обжалваното решение).

47 Ето защо основният размер на глобите, наложени на разглежданите предприятия, е следният:

— групата KME — 54,25 милиона евро,

— KME Germany — 29,75 милиона евро,

— KME France и KME Italy (солидарно) — 27,13 милиона евро,

— групата Buntmetall — 1,03 милиона евро,

— групата Wieland — 3,74 милиона евро,

— Wieland — 38,06 милиона евро,

— групата IMI — 49,98 милиона евро,

— групата Outokumpu — 74,97 милиона евро,

— Chalkor — 10,78 милиона евро,

— HME — 12,25 милиона евро,

— групата Boliden — 36,225 милиона евро (съображение 719 от обжалваното решение).

Отегчаващите и смекчаващите обстоятелства

48 Основният размер на глобата, наложена на групата Outokumpu, е увеличен с 50 %, по съображение че същата извършва повторно нарушение, тъй като спрямо

нея е прието Решение 90/417/ЕОВС на Комисията от 18 юли 1990 г. относно производство по прилагане на член 65 [ВС] във връзка със споразумение и съгласувани практики на европейските производители на плосковалцувани продукти от неръждаема стомана (ОВ L 220, стр. 28) (съображения 720—726 от обжалваното решение).

49 Що се отнася до смекчаващите обстоятелства, Комисията отчита факта, че в рамките на осъществяваното от тях сътрудничество групите KME и Outokumpu ѝ предоставят информация, която не попада в обхвата на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

50 Поради това Комисията намалява основния размер на наложената на групата Outokumpu глоба с 40,17 милиона евро, тоест с размера на глобата, която е щяла да ѝ бъде наложена за нарушението, извършено в периода между септември 1989 г. и юли 1997 г. и установено благодарение на предоставената на Комисията от тази група информация (съображения 758 и 759 от обжалваното решение).

51 Що се отнася до групата KME, основният размер на наложената ѝ глоба е намален със 7,93 милиона евро поради сътрудничеството от нейна страна, дало възможност на Комисията да установи, че разглежданото нарушение обхваща плакираните медни водопроводни тръби (съображения 760 и 761 от обжалваното решение).

Прилагане на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

52 Въз основа на раздел Г от Известието относно сътрудничеството от 1996 г. Комисията намалява размера на глобите с 50 % за групата Outokumpu, с 35 %

за групата Wieland, с 15 % за Chalkor, с 10 % за групата Boliden и групата IMI и с 35 % за групата KME. Наложената на HME глоба не е намалена по силата на това известие (съображение 815 от обжалваното решение).

Окончателен размер на глобите

53 Съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент №1/2003 Комисията определя глобите на предприятията — адресати на обжалваното решение, както следва:

— групата Boliden — 32,6 милиона евро,

— групата Buntmetall — 0,6695 милиона евро,

— Chalkor — 9,16 милиона евро,

— HME — 4,49 милиона евро,

— групата IMI — 44,98 милиона евро,

— групата KME — 32,75 милиона евро,

— KME Germany — 17,96 милиона евро,

— KME France и KME Italy (солидарно) — 16,37 милиона евро,

— групата Outokumpu — 36,14 милиона евро,

— групата Wieland — 2,43 милиона евро,

— Wieland — 24,7416 милиона евро (съображение 842 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

54 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 21 януари 2005 г.

55 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в осми състав, на който следователно се разпределя настоящото дело.

56 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени член 1, буква е) и член 2, буква г) от обжалваното решение, доколкото с тях му се налага глоба,

— при условията на евентуалност да намали размера на наложената му глоба,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

57 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

58 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания, изведени съответно от невземането предвид на принудителния характер на неговото участие в картела, от неправилното определяне на началния размер на глобата, от неправилното увеличаване на началния размер на глобата поради продължителността на неговото участие, от невземането предвид на смекчаващите обстоятелства, от неправилното прилагане на Известието относно сътрудничеството от 1996 г. и от несъразмерността на глобата.

59 Преди да се разгледат изложените от жалбоподателя правни основания, следва да се припомни, че видно от съображения 601 и 842 от обжалваното решение, глобите за извършеното нарушение са наложени от Комисията съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Освен това при изчисляването на размера на глобите Комисията прилага метода, установен в Насоките и в Известието относно сътрудничеството от 1996 г. (вж. точка 33 по-горе).

60 Независимо че не могат да се разглеждат като правна норма, Насоките съдържат правило за поведение, указващо практиката, която трябва да се следва, от което в конкретните случаи Комисията не може да се отклони, без да изложи съответстващи на принципа за равно третиране съображения (вж. Решение на Съда от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 91 и цитираната съдебна практика).

61 Следователно в рамките на контрола за законосъобразност на наложените с обжалваното решение глоби Общият съд следва да провери дали Комисията е упражнила правото си на преценка съгласно изложения в Насоките метод и ако установи, че се е отклонила от него, да провери дали това отклонение е оправдано и надлежно мотивирано. В това отношение е важно да се изтъкне, че Съдът е потвърдил валидността, от една страна, по принцип на самите Насоки, и от друга страна, на установения с тях метод (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точки 252—255, 266, 267, 312 и 313).

62 С приемането на Насоките Комисията сама ограничава правото си на преценка, без това да е несъвместимо със запазването на широката ѝ свобода на преценка. Насоките съдържат различни възможности за гъвкавост, които позволяват на Комисията да упражни дискреционните си правомощия в съответствие с разпоредбите на Регламенти № 17 и № 1/2003, както ги тълкува Съдът (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 61 по-горе, точка 267).

63 Следователно в области, в които Комисията разполага със свобода на преценка, например по отношение на процента на увеличение предвид продължителността на нарушението, контролът за законосъобразност на тази преценка се свежда до контрол дали не е налице явна грешка в преценката (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точки 64 и 79).

64 Свободата на преценка на Комисията и границите, които тя ѝ е определила, по принцип не засягат упражняването на пълната юрисдикция на общностния съд (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело JFE Engineering и др./Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 538), даваща му право да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Комисията глоба (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 февруари 2007 г. по дело Groupe Danone/Комисия, C-3/06 P, Сборник, стр. I-1331, точки 60—62, Решение на Общия съд от 21 октомври 2003 г. по дело General Motors Nederland и Opel Nederland/Комисия, T-368/00, Recueil, стр. II-4491, точка 181).

1. *По правното основание, изведено от невземането предвид на принудителния характер на участието на жалбоподателя в картела*

Доводи на страните

65 Жалбоподателят твърди по същество, че участието му в картела е продиктувано главно от страх членовете на групата на петте, тоест водещите предприятия на съответния пазар, да не приложат спрямо него наказателни мерки. Той бил жертва, а не подбудител или доминиращ участник в картела. Ето защо той поддържа, че макар да е нарушил член 81 ЕО, не трябвало да му бъде налагана глоба или наложената му глоба трябвало да бъде малка, дори символична.

66 В този контекст жалбоподателят се позовава на редица предходни решения на Комисията, в които на предприятия, спрямо които е била упражнена принуда, за да участват или да продължат да участват в антиконкурентно споразумение, не е наложена никаква глоба или наложената им глоба е била в значително намален размер.

67 В подкрепа на твърдението си, че е бил подложен на натиск, жалбоподателят посочва, че като малко и сравнително ново на пазарите в Западна Европа предприятие било необходимо да присъства от време на време на срещи с представители на промишлеността, за да събира правомерно сведения за пазара на водопроводни тръби. Следователно когато решил да присъства на срещата на 28 август 1998 г., на която Комисията се позовава в обжалваното решение, той направил това с убеждението, че е поканен на обсъждане на „европейската директива за питейната вода“, и бил изненадан, че срещата е тайна. Всъщност по време на срещата спрямо жалбоподателя била упражнена принуда, което довело до неговото пасивно и второстепенно участие в още шест срещи.

68 На тези срещи водещите предприятия на пазара във всяка една от петте разглеждани страни, а именно Германия, Обединеното кралство, Франция, Испания и Нидерландия, предложили целите във връзка с цените и отстъпките за следващите месеци. Въпреки това жалбоподателят не променил своята ценова и продажбена политика на тези пет западни пазара, а износът му в тези пет страни дори продължил да се увеличава.

69 Жалбоподателят се позовава и на съдържащите се в преписката на Комисията различни документи, които произхождат от групата KME и от Wieland. Той твърди, че предвид „конспиративния“ контекст, в който са съставени, тези документи потвърждават, на първо място, че групата на петте е искала да сплаши предприятията, които отказват да се подчинят на нейните искания, и на второ

място, че отправените към него заплахи на срещата от 28 август 1998 г. са били предварително планирани и са възбудили у него основателен страх.

70 Комисията счита, че настоящото правно основание следва да се отхвърли.

Съображения на Общия съд

71 Следва още в началото да се отхвърли позоваването на жалбоподателя на предходни решения на Комисията, тъй като по-ранната практика на Комисията при вземането на решения не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (Решение на Общия съд от 30 септември 2003 г. по дело Michelin/Комисия, T-203/01, Recueil, стр. II-4071, точка 292).

72 Освен това следва да се отбележи, че от съдебната практика е видно, че колкото и да е силен, натискът, който едни предприятия упражняват, за да принудят други предприятия да участват в нарушение на правото на конкуренцията, не освобождава засегнатото предприятие от отговорността му за извършеното нарушение, не променя по никакъв начин тежестта на нарушението и не може да представлява смекчаващо обстоятелство при определянето на размера на глобите, тъй като засегнатото предприятие е могло да уведоми компетентните органи за евентуалния натиск и да подаде оплакване до тях (вж. в този смисъл Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 61 по-горе, точки 369 и 370, Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело KE KELIT/Комисия, T-17/99, Recueil, стр. II-1647, точка 50 и Решение от 29 ноември 2005 г. по дело Union Pigments/Комисия, T-62/02, Recueil, стр. II-5057, точка 63).

73 Ето защо настоящото правно основание следва да бъде отхвърлено.

2 *По правното основание, изведено от неправилното определяне на началния размер на глобата*

74 С това правно основание жалбоподателят твърди, че при определянето на началния размер на наложената му глоба Комисията допуска грешка при прилагане на правото, тъй като не взема предвид, от една страна, факта, че той е участвал само в третата част на картела, и от друга страна, факта, че географският обхват на споразуменията, в които е участвал, е бил сведен до пет страни.

По ограниченото участие на жалбоподателя в картела

Доводи на страните

75 Жалбоподателят твърди, че разграничителното третиране от страна на Комисията, основано на пазарните дялове на участниците в картела, е неправилно и нарушава принципа за равно третиране, тъй като разликата в пазарните дялове на участниците в картела не отразява ограниченото му участие в картела.

76 Според жалбоподателя е безспорно, че нарушението, за което носи отговорност, се състои единствено в участието му, в рамките на третата част на картела, в неправомерното сътрудничество с групата на деветте в периода от август 1998 г. до април 1999 г. във връзка с разширените европейски споразумения.

77 Той поддържа, че както сътрудничеството в рамките на споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“, така и сътрудничеството между членовете на групата на петте, е било по-интензивно от сътрудничеството между членовете на групата на деветте.

78 Жалбоподателят поддържа също така, че в съображение 690 от обжалваното решение Комисията неправилно заключава, че участието му в картела е направило дейността на същия по-ефикасна. В това отношение жалбоподателят посочва, че изобщо не се е съгласил с предложените в рамките на разширените европейски споразумения квоти и че продажбите му в обхванатите от картела страни, напротив, са се увеличили по време на неговото участие.

79 Жалбоподателят заключава, че началният размер на наложената му глоба трябва да бъде намален, за да се отчете разликата в естеството, степента и качеството на участието му в картела в сравнение с останалите участници.

80 От своя страна Комисията поддържа, че видно от обжалваното решение, констатира едно-единствено нарушение, което се състои от три части.

81 Тя твърди, че за да определи началния размер на глобата, не е длъжна да направи разграничение, от една страна, между жалбоподателя и предприятията, които са участвали в споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“, и от друга страна, между членовете на групата на петте и членовете на групата на деветте.

82 Във връзка с това Комисията посочва, на първо място, че активното участие на жалбоподателя в картела в периода от 28 август 1998 г. до началото на септември 1999 г. не е различно в качествено или количествено отношение от това на останалите нарушители. Тя припомня също, че фактът, че някои предприятия

са участвали в картела по-дълго време от други, не променя тежестта на тяхното нарушение. По-дългото участие намирало отражение в увеличението на глобата поради продължителността на нарушението.

83 На второ място, Комисията припомня, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени действителното въздействие на извършеното от всеки един от участниците нарушение, частта от оборота от стоките, предмет на нарушението, може да даде точна представа за мащаба на дадено нарушение на съответния пазар.

84 Разпределянето в различни категории, основано на оборота от стоки, предмет на ограничаваща конкуренцията практика, водело неминуемо до определянето на един и същи начален размер на глобите за процентен пункт от пазарния дял. В резултат на това началният размер на глобата, наложена на предприятие с голям пазарен дял, бил по-висок от този на глобата, наложена на предприятие с по-малък пазарен дял. По тази причина началният размер на наложената на групата KME глоба бил определен на 70 милиона евро, докато този на наложената на Chalkor глоба — едва на 9,8 милиона евро. Този подход очевидно не нарушавал принципа за равно третиране.

85 На трето място, Комисията поддържа, че налагането на предприятие, участващо в две или три части от даден картел, на по-тежко наказание от това на предприятие, което има същия пазарен дял, но участва само в една част от този картел, е в противоречие със съдебната практика (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, 100/80—103/80, Recueil, стр. 1825, точка 121 и Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 91, Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело British Steel/Комисия, T-151/94, Recueil, стр. II-629, точка 643 и Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Cheil Jedang/Комисия, T-220/00, Recueil, стр. II-2473, точка 91).

86 На четвърто място, Комисията отбелязва, че не са налице доказателства, че споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ са довели до значително по-тясно сътрудничество от това в рамките на разширените европейски споразумения. Следователно нямало никаква причина първите две части на картела да се считат за по-тежки нарушения на правилата на конкуренцията от третата част.

87 На пето място, Комисията счита, че няма никакво основание в рамките на разширените европейски споразумения да се прави разграничение между членовете на групата на петте и четиримата други производители, а именно групата Boliden, HME, групата Buntmetall и Chalkor, тъй като участието на последните било важно за функционирането на картела, и че в периода 1998—2001 г. същите са се възползвали от него в еднаква степен с останалите участници.

88 На шесто място, Комисията поддържа, че участието на Chalkor е направило дейността на картела по-ефикасна. Самият факт, че членовете на групата на петте поканват Chalkor и три други дружества да се присъединят към тях, показвал, че те са от значение за ефикасността на картела. Комисията твърди, че фактът, че Chalkor е увеличило продажбите си по време на участието си в картела, не доказва, че участието му в срещите на картела не засилва действието на незаконосъобразните споразумения. Увеличаването на продажбите можело да се обясни със сезонен ефект или с обстоятелството, че с времето Chalkor е имало все по-малко скрупули, що се отнася до възможността да измами останалите нарушители.

89 На седмо място, Комисията поддържа, че дори да е установила по-интензивно сътрудничество между някои от адресатите на обжалваното решение, тази констатация е щяла да доведе по-скоро до налагането на по-големи глоби на тези предприятия, отколкото до налагането на по-малки глоби на останалите адресати. Ето защо Комисията твърди, че дори да възприеме доводите на Chalkor по този въпрос, Общият съд трябва, упражнявайки пълен съдебен контрол, по-скоро да завиши размера на наложените на „производителите „SANCO“ глоби, а

именно групата KME, Wieland и групата Boliden, отколкото да намали размера на наложената на Chalkor глоба.

Съображения на Общия съд

90 *Като начало следва да се припомнят изведените от съдебната практика принципи, що се отнася до личната отговорност за извършено нарушение (от вида картел) на член 81, параграф 1 ЕО.*

91 *На първо място, по отношение на отговорността за самото нарушение, от съдебната практика е видно, че фактът, че дадено предприятие не участва пряко във всички съставни части на общия картел, не може да го освободи от отговорността му за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, ако се установи, че то не е могло да не знае, от една страна, че тайното споразумение, в което участва, се вписва в общ план, и от друга страна, че този общ план обхваща всички съставни части на картела (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 87, Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Buchmann/Комисия, T-295/94, Recueil, стр. II-813, точка 121 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело AC-Treuhand/Комисия, T-99/04, Сборник, стр. II-1501, точки 130 и 131).*

92 След като установи наличието на картел и определи неговите участници, Комисията е длъжна, за да наложи глоба, да прецени относителната тежест на участието на всеки един от тях. Това следва както от съдебната практика, (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 91 по-горе, точки 90 и 150, Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 61 по-горе, точка 145 и Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 91 по-горе, точка 133), така и от Насоките, които предвиждат разграничително третиране, що се отнася до началния размер (специфичен начален размер), и отчитане на

отегчаващите и смекчаващите обстоятелства, които позволяват да се измени размерът на глобата, по-конкретно в зависимост от активната или пасивната роля на съответните предприятия при извършване на нарушението.

93 На предприятията обаче не може да бъде наложена глоба, чийто размер е изчислен в зависимост от участие в тайно споразумение, за което те не носят отговорност (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело Sigma Tecnologie/Комисия, T-28/99, Recueil, стр. II-1845, точки 79—82).

94 *С оглед на гореизложените принципи следва да се разгледа оплакването на жалбоподателя, че Комисията не взема предвид неговото ограничено участие в картела.*

95 *На първо място, следва да се разгледа оплакването, изведено от неучастието на жалбоподателя в споразуменията „SANCO“ и в споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“.*

96 *В този контекст следва да се припомни, че е безспорно, че жалбоподателят е участвал само в разширените европейски споразумения и носи отговорност само за участието си в тази част на картела (съображение 461 от обжалваното решение). Комисията обаче не разглежда въпроса дали нарушителят, който участва в една част от даден картел, извършва по-леко нарушение по смисъла на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, в сравнение с нарушител, който в рамките на същия картел участва във всички негови части. В конкретния случай този въпрос придобива още по-голяма важност, тъй като жалбоподателят не носи отговорност за останалите две части от картела, а именно споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“.*

97 *Всъщност в съображение 689 от обжалваното решение Комисията стига до извода, че не следва да третира нарушителите, които са участвали само в разширените европейски споразумения, по различен начин в сравнение с нарушителите, които са участвали и в споразуменията „SANCO“, тъй като сътрудничеството в рамките на споразуменията „SANCO“ не е било значително по-тясно от съществуващото в рамките на разширените европейски споразумения.*

98 Налага се изводът, че обосновката на Комисията е неправилна, тъй като сравнението между интензитета на различните части на картела би било евентуално от значение, ако жалбоподателят е участвал в редица негови части, което не е така в случая.

99 Всъщност предприятие, чиято отговорност е установена по отношение на редица части от даден картел, допринася повече за ефикасността и тежестта на този картел от предприятие нарушител, което участва само в една част на същия този картел. Следователно първото предприятие извършва по-тежко нарушение от второто.

100 В това отношение е важно да се подчертае, че при преценката на относителната тежест на участие на всеки от нарушителите в картела Комисията е длъжна съгласно принципа за индивидуализиране на наказанията и принципа за личната отговорност да вземе предвид обстоятелството, че евентуално някои нарушители не носят отговорност по смисъла на Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 91 по-горе (точка 87) за всички аспекти на този картел.

101 При прилагането на Насоките тази преценка задължително трябва да се направи на етапа на определяне на специфичния начален размер, тъй като вземането предвид на смекчаващите обстоятелства позволява единствено да се измени основният размер на глобата в зависимост от особеностите на участието на нарушителя в картела. При все това нарушител, който не носи отговорност за

някои части на този картел, не би могъл да има роля във връзка с посочените аспекти. Поради ограничения обхват на установеното по отношение на него нарушение неспазването на нормите на правото на конкуренцията е по-малко тежко от нарушението на лицата, участвали във всички аспекти на нарушението.

102 Твърдението на Комисията, че всички страни по разширеното европейско споразумение са се възползвали от създаденото от „производителите „SANCO“ ограничение на конкуренцията, не може да бъде прието, тъй като тя не ангажира отговорността на жалбоподателя за аспекта на разглежданото нарушение, свързан със споразуменията „SANCO“. В това отношение следва също да се отбележи, че по своята същност антиконкурентното въздействие на картела върху цените може да облагодетелства всички доставчици на съответния пазар, а не само предприятията, които са членове на посочения картел.

103 Що се отнася до посочените от Комисията в нейната писмена дуплика решения, цитирани в точка 85 по-горе, достатъчно е да се отбележи, че те не се отнасят до това дали нарушител, който носи отговорност за една-единствена част от даден картел, извършва по-леко нарушение от нарушител, който в рамките на същия картел носи отговорност за всички тези части.

104 Предвид гореизложеното следва да се заключи, че Комисията нарушава принципа за равно третиране, като при изчисляването на размера на глобите не взема предвид факта, че за разлика от групата KME, от Wieland и от групата Boliden, жалбоподателят е участвал само в един аспект на картела, и следователно като третира по един и същи начин различни положения, без такова третиране да бъде обективно оправдано.

105 По отношение на последиците, които трябва да бъдат изведени от тази констатация, Комисията предлага, що се отнася до споразуменията „SANCO“, Общият

съд да увеличи размерите на наложените на „производителите „SANCO“ глоби, вместо да намали наложената на жалбоподателя глоба. Упражнявайки пълен съдебен контрол, Общият съд обаче приема, че възприетият от Комисията начален размер съответства на общата тежест на трите части на картела и че началният размер на наложената на Chalkor глоба следва да се намали, за да се вземе предвид фактът, че Комисията го подвежда под отговорност единствено за участието му в третата част на картела.

106 Освен това следва да се отхвърлят изложените в точки 83 и 84 по-горе доводи на Комисията, доколкото те могат да бъдат възприети като твърдение, че неучастието на жалбоподателя в споразуменията „SANCO“ намира достатъчно отражение в специфичния начален размер на наложената му глоба. Този довод се основава на предпоставката, че пазарният дял на Chalkor, което не продава тръби „SANCO“, е изчислен въз основа на общия оборот на всички производители на обикновени медни водопроводни тръби, включително оборота от продажбите на тръби „SANCO“.

107 Споразуменията „SANCO“ и разширените европейски споразумения обаче се отнасят до същия съответен пазар, а именно пазара на обикновените медни водопроводни тръби. Следователно Комисията е била длъжна, дори при липсата на споразуменията „SANCO“, да вземе предвид оборота от продажбите на тръби „SANCO“, за да изчисли пазарния дял на жалбоподателя на съответния пазар.

108 За сметка на това, що се отнася до споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“, положението е различно. Тези споразумения се отнасят до продукти, които не са заместими с обикновените медни водопроводни тръби. Всъщност от съображение 459 от обжалваното решение е видно, че обикновените и плакираните медни водопроводни тръби представляват отделни съответни пазари.

109 Следователно, като изчислява пазарния дял на жалбоподателя, който е осъществявал дейност на пазара на обикновените медни водопроводни тръби, съобразно оборота, реализиран на пазара на обикновените медни водопроводни тръби, и оборота, реализиран на пазара на плакираните медни водопроводни тръби, по отношение на жалбоподателя всъщност се приема, че притежава помалък пазарен дял, и му се определя по-нисък специфичен начален размер от този, който би бил определен, ако пазарният му дял бе изчислен единствено съобразно оборота, реализиран на пазара, на който той действително е участвал в картела.

110 На второ място, що се отнася до въпроса дали обстоятелството, че сътрудничеството в рамките на групата на петте е било по-интензивно от съществуващото в рамките на групата на деветте, обосновава разграничително третиране по отношение на глобите, е необходимо да се отбележи следното.

111 И групата на петте, и групата на деветте осъществяват дейност в рамките на третата част от картела, за която жалбоподателят носи отговорност. В съображение 690 от обжалваното решение Комисията констатира, че само поради недостатъчната големина на предприятието си жалбоподателят не е част от групата на петте. Жалбоподателят не оспорва тази констатация.

112 Следователно Комисията не може да бъде упрекната за извода си, че тежестта на участието на жалбоподателя в разширените европейски споразумения е в достатъчна степен взета предвид при извършеното от нея разпределяне на нарушителите по категории въз основа на техните пазарни дялове.

113 Предвид всичко гореизложено следва само да се измени размерът на наложената на жалбоподателя глоба, за да се отрази неучастието му в споразуменията „SANCO“. Конкретните последици на това изменение ще бъдат уточнени в точки 183—186 по-нататък.

По обхвата на географския пазар, на който жалбоподателят е участвал в картела

Доводи на страните

114 По същество жалбоподателят оспорва факта, че приемайки неговия пазарен дял за основа при разграничителното третиране, Комисията взема предвид, наред с продажбите в Германия, Франция, Испания, Обединеното кралство и Нидерландия, и продажбите в Гърция. Той твърди, че географският обхват на споразумението, в което участва от август 1998 г. до септември 1999 г., е ограничен до Германия, Франция, Испания, Обединеното кралство и Нидерландия. Като взела предвид продажбите в Гърция, Комисията увеличила пазарния дял на жалбоподателя от 2,2 % на 3,8 %, което довело до увеличаване на началния размер на наложената глоба с 72 %.

115 Според жалбоподателя фактът, че участва в картела вследствие на заплахи, свързани с гръцкия пазар, не означава, че Гърция е част от обхванатата от картела територия. Всъщност в обжалваното решение Комисията смесила предмета на картела с използваните в него средства.

116 Твърденията на Комисията, че жалбоподателят се е възползвал от тайно споразумение за въздържане от конкуренция на вътрешния пазар на всеки един от участниците в картела, не били подкрепени от материалите по преписката. Твърденията на Комисията впрочем били опровергани от доказателствата. В това отношение нищо не указвало, че освен членовете на групата на петте и участниците в споразуменията „SANCO“, останалите участници в картела са се договорили да ограничат или са ограничили продажбите си в Гърция. В действителност вносът на конкурентите на жалбоподателя в Гърция се увеличил от 3 263 тона през 1997 г. на 3 548 тона през 1999 г. Нещо повече, износът на жалбоподателя към Франция, Германия, Обединеното кралство и Испания се

увеличил от 4 135 тона през втората половина на 1998 г. на 5 201 тона през първата половина на 1999 г., тоест с 26 %.

117 Според жалбоподателя твърдението, че той се е присъединил към политика за въздържане от конкуренция на вътрешния пазар на всеки един участник в картела, макар да е увеличил износа си, е несъстоятелно. Всъщност, от една страна, той не знаел за съществуването на такова споразумение, и от друга страна, участвал в картела не за да защити националния си пазар, а от страх от наказателни мерки на гръцкия пазар, а именно дъмпинг, от страна на групата на петте.

118 Комисията счита, че настоящото оплакване следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

119 Следва да се припомни, че съгласно точка 1 A от Насоките Комисията е можела да вземе предвид обхвата на съответния географски пазар, за да прецени тежестта на разглежданото нарушение.

120 В случая тя стига до извода, че територията на ЕИП представлява засегнатият от картела съответен географски пазар (съображение 17 от обжалваното решение). Този извод не е оспорен от жалбоподателя. Същият твърди единствено че нарушението, за което носи отговорност, обхваща само Германия, Франция, Испания, Обединеното кралство и Нидерландия. Този довод не може да бъде приет.

121 В действителност, тъй като географският пазар съответства на територията на ЕИП, следва да се заключи, че дори да се приеме, че гръцкият пазар не е бил засегнат от разглежданото нарушение, Комисията правилно взема предвид продажбите на жалбоподателя в Гърция, когато определя размера на глобата му.

122 С оглед на гореизложеното настоящото оплакване следва да бъде отхвърлено.

3. *По правното основание, изведено от неправилното увеличаване на началния размер на глобата поради продължителността на картела*

123 Жалбоподателят твърди, че тъй като участието му в картела е под дванадесет месеца, Комисията допуска явна грешка, като прилага към началния размер на наложената му глоба увеличение от 10 % поради продължителността. При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че Комисията е трябвало да приложи по-ниско увеличение.

По продължителността на участието в картела

Доводи на страните

124 Жалбоподателят твърди, че началният момент на нарушението, в което е обвинен, трябва да бъде датата, на която за втори път е участвал в тайна среща, а именно 10 септември 1998 г., а не датата, на която за първи път е присъствал на среща на картела, а именно 28 или 29 август 1998 г. Той поддържа, че е узнал

действителната цел и тайното естество на срещата, проведена през август 1998 г., едва след участието на неговите представители на тази среща. Той твърди също, като се позовава на вътрешна докладна записка, съставена от присъствал на тази среща негов служител, че по време на посочената среща не се е съгласил с нито едно от неправомерните действия. Всъщност неговите представители изрично отказали да приемат отправените им покани и посочили, че трябва да се посъветват с ръководството на Chalkor.

125 Що се отнася до датата, на която жалбоподателят преустановява участието си в картела, той твърди, че това е моментът, в който е спрял да участва в дейността на картела, а не денят, в който останалите членове на картела са узнали за оттеглянето му от него. Жалбоподателят припомня, че е спрял да участва в срещите на картела през април 1999 г., макар до август 1999 г. да е продължил ежемесечно да изпраща на конкурентите си своите тайни цифрови данни, последните от които се отнасяли до юли 1999 г. Поради това жалбоподателят твърди, че през юли 1999 г. или най-късно през август 1999 г. преустановява участието си в картела.

126 Следователно жалбоподателят счита, че участието му в картела е продължило по-малко от дванадесет месеца и че видно от Насоките, началният размер на наложената му глоба не е трябвало да бъде увеличаван на основание продължителността на нарушението.

127 Комисията счита, че настоящото оплакване следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

128 Като начало следва да се отбележи, че макар жалбоподателят да прави това оплакване, за да бъде намален размерът на наложената му глоба, в действителност той оспорва и законосъобразността на член 1, буква е) от обжалваното

решение, съгласно който извършването на нарушението, за което той носи отговорност, е започнало най-късно на 29 август 1998 г. и е продължило до началото на септември 1999 г.

129 Също така следва да се отбележи, че член 81, параграф 1 ЕО не се прилага, освен ако не е налице съгласуване на волята на поне две страни, като формата на проявление не е важна, стига тя да изразява точно тази воля (Решение на Съда от 26 октомври 2000 г. по дело Bayer/Комисия, T-41/96, Recueil, стр. II-3383, точка 69).

130 Освен това от съдебната практика е видно, че е достатъчно Комисията да установи, че съответното предприятие е участвало в проведени между конкурентите срещи с явно антиконкурентен характер, за да докаже надлежно участието на това предприятие в картела. Когато се установи участие в такива срещи, в тежест на съответното предприятие е да представи данни, от които да е видно, че участието му в посочените срещи, е било лишено от каквито и да било антиконкурентни намерения, и да докаже, че е уведомило конкурентите си, че участва в тези срещи с намерения, различни от техните (Решение от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, C-199/92 P, Recueil, стр. I-4287, точка 155).

131 В конкретния случай е установено, че най-късно на 29 август 1998 г. Chalkor е участвал в среща в рамките на картела и че най-късно по време на тази среща е узнал нейния явен антиконкурентен характер. Жалбоподателят обаче не доказва, че е уведомил останалите участници в срещата, че участва в нея с намерения, различни от техните, и че се противопоставя на идеята за тайно споразумение на пазара на медните водопроводни тръби.

132 Напротив, както твърди Комисията, вътрешните докладни записки на жалбоподателя по-скоро показват, че по време на тази среща представителите на

Chalkor са проявили загриженост по отношение на предоставената им квота и не са се противопоставили на идеята за тайно споразумение (съображение 326 от обжалваното решение). Доводът на жалбоподателя, съгласно който по време на тази среща неговите представители са посочили, че трябва да се посъветват със своето ръководство, щеше да бъде релевантен, ако жалбоподателят се бе въздържал от участие в последващите тайни срещи — нещо което той не е направил.

133 Предвид гореизложеното следва да се направи извод, че Комисията не допуска грешка, като заключава, че участието на жалбоподателя в картела е започнало най-късно на 29 август 1998 г.

134 Що се отнася до датата, на която жалбоподателят е преустановил участието си в картела, следва да се отбележи, че в рамките на системата за обмен на информация, която е съставна част на картела (съображения 450 и 486 от обжалваното решение), страните са се договорили ежемесечно да изпращат данните си на отговорника за системата (съображения 306 и 308 от обжалваното решение).

135 Следователно при липсата на формално прекратяване на участието на жалбоподателя в това споразумение, следва да се отбележи, че неговото оттегляне от посоченото споразумение поражда действие най-рано от момента, в който той е нарушил ежемесечното си задължение да изпрати чувствителните данни, тоест през септември 1999 г.

136 Следователно Комисията не допуска грешка, като ангажира отговорността на жалбоподателя за участието му в картела до началото на септември 1999 г. Поради това оплакването, свързано с продължителността на участието на Chalkor в картела, трябва да бъде отхвърлено.

По процента на увеличение

Доводи на страните

137 Жалбоподателят поддържа, че дори да бъде доказано, че неговото участие е продължило дванадесет месеца, увеличението на глобата с 10 % за година на нарушение е несъразмерно. В това отношение той твърди, че интензитетът на неговото участие в картела е намалял след април 1999 г. и че Комисията е трябвало да увеличи началния размер на наложената му глоба с по-малко от 10 %, за да вземе предвид това обстоятелство. В това отношение той се позовава на редица по-ранни решения на Комисията.

138 Жалбоподателят твърди също, че сравнението на приложените към адресатите на обжалваното решение различни увеличения с оглед на продължителността на нарушението потвърждава, че приложеното спрямо него увеличение е несправедливо. По-специално началният размер на глобата на групата Outokumpu бил увеличен със 110 % поради участие от единадесет години и пет месеца, което означавало, че не са били взети предвид пет месеца. Този период от пет месеца обаче се равнявал на почти половината от периода на участие на жалбоподателя в картела и далеч надхвърлял половината от периода на неговото участие във въпросните срещи. Същото важало и за групата Boliden, тъй като началният размер на наложената ѝ глоба е увеличен със 125 % поради участие от дванадесет години и девет месеца. Четирите месеца, които не били взети предвид, съответствали на половината от периода на участие на жалбоподателя във въпросните срещи.

139 Комисията счита, че това правно основание следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

140 Като начало следва да се отбележи, че посочените от жалбоподателя предходни решения на Комисията не са релевантни, тъй като по-ранната практика на Комисията при вземане на решения не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (вж. точка 71 по-горе).

141 Следва също да се припомни, че увеличението на началния размер на глобата в зависимост от продължителността на нарушението не се ограничава до случаите, когато съществува пряка връзка между продължителността и по-голямата вреда, която се причинява на общностните цели, визирани от правилата на конкуренцията (вж. в този смисъл Решение по дело Michelin/Комисия, точка 71 по-горе, точка 278 и цитираната съдебна практика). Освен това от Насоките е видно, че Комисията не установява никакво припокриване или взаимна зависимост между преценката на тежестта и преценката на продължителността на нарушението.

142 Напротив, на първо място, от структурата на Насоките е видно, че те предвиждат преценка на тежестта на самото нарушение с цел да се определи началният размер на глобата. На второ място, тежестта на нарушението се анализира с оглед на характеристиките на съответното предприятие, и по-специално на неговата големина и на положението му на съответния пазар, което може да доведе до претегляне на началния размер, до разпределяне на предприятията в категории и до определяне на специфичен начален размер. На трето място, продължителността на нарушението се отчита при определянето на основния размер, и на четвърто място, Насоките предвиждат да бъдат взети предвид отегчаващите и смекчаващите обстоятелства, които позволяват промяна на размера на глобата, по-специално в зависимост от активната или пасивна роля на съответните предприятия при извършването на нарушението.

143 Следователно самият факт, че Комисията си запазва възможност за всяка година от нарушението да приложи увеличение, достигащо при нарушения с продължителност дванадесет или повече месеца до 10 % от размера, определен с оглед на тежестта на нарушението, въобще не я задължава да определя процента на посоченото увеличение в зависимост от интензитета на дейността на картела или от неговите последици, т.е. от тежестта на нарушението. Всъщност Комисията следва да избере в рамките на своята свобода на преценка (вж. точка 63 по-горе) процента на увеличение, който възнамерява да приложи с оглед на продължителността на нарушението.

144 В конкретния случай Комисията констатира, че жалбоподателят е участвал в разглежданото нарушение в продължение на дванадесет месеца и поради това увеличава началния размер на наложената му глоба с 10 %. С това Комисията не се отклонява от правилата, които е възприела в своите Насоки.

145 Освен това при конкретните обстоятелства подходът на Комисията, състоящ се в увеличаване на началния размер на глобата с 10 % за пълна година и с 5 % за всеки допълнителен период, равен или по-голям от шест месеца (вж. точка 46 по-горе), не води до значителни различия между нарушителите. Следователно Общият съд не следва да замени със своя преценката на Комисията, що се отнася до прилагания с оглед на продължителността на нарушението процент на увеличение.

146 С оглед на всичко гореизложено това правно основание следва да бъде изцяло отхвърлено.

4. *По правното основание, изведено от невземането предвид на обстоятелството, че жалбоподателят доброволно прекратил участието си в картела*

Доводи на страните

147 Жалбоподателят твърди, че Комисията е трябвало да вземе предвид като смекчаващо обстоятелство факта, че преди Комисията да започне своето разследване, той доброволно е спрял да участва в срещите на картела през 1999 г. Жалбоподателят счита, че ако е вярно твърдението на Комисията, съгласно което участието му е засилило дейността на картела, то доброволното му оттегляне би трябвало да я е отслабило.

148 Жалбоподателят отбелязва, че съгласно Насоките Комисията следва да намали размера на наложената на дадено предприятие глоба, когато то преустанови нарушението веднага след намесата на Комисията, по-конкретно с извършените проверки.

149 Обратно, оттеглянето от картела, преди Комисията да започне разследване, не се признавало съгласно Насоките като смекчаващо обстоятелство. Жалбоподателят поддържа, че би било нелогично, както и признак за „лошо правосъдие“ и „лоша политика“, предприятията, които доброволно са се оттеглили от даден картел, да не извлекат никаква полза. Жалбоподателят заключава, че при определянето на размера на глобата доброволното прекратяване на участието трябва да се счита за смекчаващо обстоятелство. Всеки друг извод би бил несъвместим с целта на политиката на Комисията в областта на глобите, а именно да въздейства възпиращо. Доброволното прекратяване на дадено нарушение не изисквало никакви възпиращи мерки.

150 Комисията счита, че това правно основание следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

151 Достатъчно е да се отбележи, че от съдебната практика е видно, че Комисията изобщо не е длъжна в рамките на своето право на преценка да намали глобата поради прекратяването на нарушение, което е било преустановено още преди намесата на Комисията (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело BASF и UCB/Комисия, T-101/05 и T-111/05, Сборник, стр. II-4949, точка 128 и цитираната съдебна практика).

152 Освен това обстоятелството, че преди Комисията да започне разследване, Chalkor доброволно е прекратило нарушението си, е надлежно взето предвид при определянето на продължителността на възприетия по отношение на него период на нарушение, така че това дружество не може да се позовава на точка 3, трето тире от Насоките.

153 Следователно настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

5. *По правното основание, изведено от недостатъчното намаляване на размера на глобата предвид сътрудничеството на жалбоподателя съгласно Известието относно сътрудничеството от 1996 г.*

Доводи на страните

154 Жалбоподателят приема, че предвид ползата от неговото сътрудничество за разследването, на основание точка Г от Известието относно сътрудничеството

от 1996 г. вместо с 15 % размерът на глобата му е трябвало да бъде много по-съществен намален. Той подчертава, че е можел да не сътрудничи на Комисията и да не предостави по-голямата част от доказателствата.

155 В това отношение той твърди, на първо място, че доброволно, бързо и на същия етап от производството като групата KME и Wieland е предоставил на Комисията притежаваната от него релевантна информация, на следващо място, че предоставената от него информация е подробна и полезна за разследването на Комисията, и накрая, че поради ограниченото му участие в картела не е бил в състояние да предостави същото количество информация като групите KME и Outokumpu или Wieland.

156 Жалбоподателят поддържа също, че е трудно да се обяснят причините, поради които в сравнение с неговата глоба тези на групите Outokumpu и KME са били по-съществено намалени.

157 В подкрепа на твърдението си, че процентът на намаление, приложен към размера на наложената му глоба, не е достатъчен, жалбоподателят се позовава и на предходни решения на Комисията.

158 Накрая, жалбоподателят отбелязва, че както групата Boliden, така и групата IMI са получили намаление от 10 %, тъй като не са оспорили фактите, посочени в изложението на възраженията. Следователно, доколкото неговият случай е същият, той е трябвало поради оказаното от него сътрудничество да получи намаление, по-съществено от действително полученото.

159 Комисията счита, че това правно основание следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

160 На първо място следва да се отбележи, че е ирелевантно позоваването на жалбоподателя на предходни решения на Комисията, тъй като по-ранната ѝ практика по вземане на решения не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (вж. точка 71 по-горе).

161 На следващо място трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в основата на намаляването на глобите при сътрудничество по време на административното производство е съображението, че такова сътрудничество улеснява задачата на Комисията да установи дадено нарушение (Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recueil, стр. II-1129, точка 325 и Решение на Общия съд по дело Finnboard/Комисия, T-338/94, Recueil, стр. II-1617, точка 363).

162 Накрая следва да се отбележи, че при преценката на оказаното от членовете на картела сътрудничество може да се санкционира единствено явна грешка в преценката от страна на Комисията, тъй като същата има широки правомощия за преценка на качеството и полезността на сътрудничеството на дадено предприятие, и по-конкретно в сравнение с приноса на останалите предприятия (Решение на Съда от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, Сборник, стр. I-3921, точка 88). В рамките на тази преценка обаче Комисията следва да се съобрази с принципа за равно третиране.

163 В случая, видно от съображения 803—807 от обжалваното решение, Комисията приема, че сътрудничеството на жалбоподателя не е било от голямо значение, тъй като към този момент тя вече е притежавала доказателствата, установяващи разглежданото нарушение.

164 Жалбоподателят не сочи данни, които могат да опровергаят този извод. Той единствено твърди, че не е можел да сътрудничи в по-голяма степен, тъй като участието му в картела е било твърде ограничено, както във времето, така и по своя обхват. Този довод обаче е лишен от основание, тъй като когато определя процента на намаление на основание Известието относно сътрудничеството от 1996 г., Комисията не е длъжна да вземе предвид фактори, различни от обективната ползата от оказаното от предприятието сътрудничество за установяване на нарушението.

165 От гореизложеното следва, че Комисията не може да бъде упрекната, че от една страна, намалява с 15 % размера на наложената на Chalkor глоба, като взема предвид предоставената от него информация и неоспорването от негова страна на установените в изложението на възраженията факти, и от друга страна, намалява с 10 % наложената на групата Boliden и на групата IMI глоба само поради това че те не са оспорили фактите в посоченото изложение.

166 Що се отнася до позоваването на приложените за групата KME и за Wieland проценти на намаление на глобите, жалбоподателят признава, че оказаното от всеки от тях съдействие е било по-голямо от неговото. Нещо повече, безспорно е, че групата Outokumpu е започнала да сътрудничи една година преди жалбоподателя. Следователно не е необходимо повече да се разглежда твърдението за дискриминиране на жалбоподателя в сравнение с тези предприятия.

167 Накрая, с твърдението, че предоставеният му процент на намаление е недостатъчен, тъй като е можел да избере да не сътрудничи на Комисията и да запази по-голямата част от доказателствата за себе си, жалбоподателят имплицитно оспорва извода, съдържащ се в съображение 803 от обжалваното решение, съгласно който по-голямата част от информацията жалбоподателят предоставя на Комисията в изпълнение на задължението си по член 11 от Регламент № 17.

168 В този контекст следва да се отбележи, че Общият съд извършва цялостна проверка, за да установи дали оказаното от жалбоподателя сътрудничество надхвърля задължението му по член 11 от Регламент № 17 и по член 18 от Регламент № 1/2003 да отговори на отправените от Комисията искания за информация (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, T-259/02—T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точка 531). Следва обаче да се отбележи, че в писмените си изявления жалбоподателят не уточнява кои от представените сведения е можел да не изпрати на Комисията.

169 С оглед на гореизложеното настоящото правно основание следва да бъде изцяло отхвърлено.

6. *По правното основание, изведено от определянето на несъразмерна глоба*

Доводи на страните

170 Жалбоподателят приема, че наложената му окончателна глоба от 9,16 милиона евро е несъразмерна в сравнение с глобите, наложени на други предприятия адресати на обжалваното решение. В това отношение, на първо място, той посочва случая с HME, което към онзи момент е било сходно по големина дружество и е участвало в картела с два месеца и половина повече. Окончателният размер на наложената на HME глоба обаче е само 4,49 милиона евро.

171 На второ място, жалбоподателят твърди, че наложената му глоба се равнява на глоба от 760 000 EUR за всеки месец участие в нарушението, докато размерите

на наложените глоби на други предприятия са от 210 000 EUR до 440 000 EUR за всеки месец участие в нарушението.

172 На трето място, жалбоподателят поддържа, че броят на тайните срещи, в които участва дадено предприятие, е показател за неговото равнище на участие в картела. В това отношение той отбелязва, че за участие в седем срещи му е наложена глоба от 1,83 милиона евро за среща, докато на Wieland и KME, които са участвали в почти всичките 120 срещи, проведени в рамките на картела, им е наложена съответно глоба в размер на 0,206 милиона и на 0,56 милиона евро за среща.

173 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че е единственото независимо малко предприятие, което е в състояние да се конкурира с големите европейски производители. Според него наложената му глоба за пасивното му участие в картела е прекомерно висока и ще окаже влияние върху конкурентните му възможности.

174 Комисията счита, че това правно основание следва да бъде отхвърлено. По-специално тя отбелязва, че окончателният размер на наложената на HME глоба е резултат от мълчаливото прилагане на тавана от 10 %, определен в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003.

Съображения на Общия съд

175 На първо място, с оглед на представеното от Комисията обяснение и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, оплакването, изведено от разликата между окончателния размер на наложената на HME глоба и определения на жалбоподателя окончателен размер, следва да бъде отхвърлено.

176 На второ място, дори да се предположи, че за да докаже несъразмерния характер на глобата, жалбоподателят може да се основе на обстоятелството, че размерът на наложената му глоба може да намали неговата конкурентоспособност, следва да се приеме, че в това отношение той не представя конкретни данни.

177 По отношение на останалите доводи, изложени от жалбоподателя в рамките на настоящото правно основание, следва да се приеме, че с тях той цели непряко да постави под въпрос въведената с Насоките система за изчисляване на размера на глобите.

178 Всъщност като разделя окончателните размери на глобите по броя на месеците участие в картела или по броя на срещите, в които са участвали нарушителите, жалбоподателят се стреми отново да оспори определянето на размера на глобата в зависимост от продължителността на нарушението.

179 В този контекст следва да се приеме, че видно от общата система на Насоките, на предприятията, които участват по-дълго време в даден картел, ще бъдат наложени най-ниските глоби, ако сумите се разделят на броя месеци участие в картела, тъй като в Насоките Комисията се ограничава да предвиди увеличение на началния размер на глобите най-много с 10 % за всяка година на нарушение. Жалбоподателят не може да се позовава на това самоограничение, за да получи намаление на размера на наложената му глоба.

180 Съдържащата се в точка 179 по-горе обосновка важи и по отношение на довода на жалбоподателя относно връзката между размера на наложената му глоба и броя на срещите, в които е участвал, тъй като броят на тези срещи е свързан с продължителността на участието му в картела.

181 С оглед на гореизложеното и последното правно основание следва да бъде отхвърлено.

7. *По определянето на окончателния размер на глобата*

182 Както е видно от точки 90—113 по-горе, обжалваното решение следва да се измени в частта, в която при определянето на размера на глобата Комисията не взема предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е участвал в споразуменията „SANCO“.

183 В останалата им част изложените от Комисията съображения в обжалваното решение, както и приложеният в конкретния случай метод за изчисляване на глобите, остават непроменени. Поради това окончателният размер на глобата се изчислява, както следва.

184 Началният размер на наложената на жалбоподателя глоба е намален с 10 %, за да се отчете по-малката тежест на участието му в картела в сравнение с тази на „производителите SANCO“. Поради това новият начален размер на наложената на жалбоподателя глоба е определен на 8,82 милиона евро.

185 Прилагането на увеличението от 10 % поради продължителността на нарушението води до определянето на основен размер от 9,702 милиона евро. Предвид намалението от 15 %, което Комисията предоставя на жалбоподателя на основание раздел Г от Известието относно сътрудничеството от 1996 г., окончателният размер на наложената на жалбоподателя глоба следователно възлиза на 8,2467 милиона евро.

По съдебните разноски

186 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубила делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Все пак съгласно член 87, параграф 3, първа алинея от посочения процедурен правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.

187 Предвид факта, че исканията на всяка от страните са отхвърлени частично, всяка страна следва да заплати направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) **Определя размера на глобата, наложена на Chalkor AE Epexergasias Metallon с член 2, буква г) от Решение C (2004) 2826 на Комисията от 3 септември 2004 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби), на 8,2467 милиона евро.**

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Chalkor Epexergasias Metallon и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 май 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 1901

1. Административното производство ..... II - 1902

2. Обжалваното решение ..... II - 1904

Разглежданите продукти и пазари ..... II - 1910

Съставни части на разглежданото нарушение ..... II - 1912

Споразуменията между „производителите „SANCO“ ..... II - 1912

Споразуменията между „производителите „WICU“ и „Cuprotherm“ .. II - 1913

Разширените европейски споразумения ..... II - 1914

Продължителност и непрекъснатост на разглежданото нарушение ..... II - 1915

Определяне на размера на глобите ..... II - 1916

Начален размер на глобите ..... II - 1917

— Тежестта ..... II - 1917

— Разграничително третиране ..... II - 1919

Основен размер на глобите ..... II - 1920

Отегчаващите и смекчаващите обстоятелства ..... II - 1923

Прилагане на Известието относно сътрудничеството от 1996 г. ..... II - 1924

Окончателен размер на глобите ..... II - 1925

Производство и искания на страните ..... II - 1926

От правна страна ..... II - 1927

1. По правното основание, изведено от невземането предвид на принудителния характер на участието на жалбоподателя в картела ..... II - 1929

Доводи на страните ..... II - 1929

Съображения на Общия съд ..... II - 1931

2. По правното основание, изведено от неправилното определяне на началния размер на глобата..... II - 1932

По ограниченото участие на жалбоподателя в картела ..... II - 1932

Доводи на страните ..... II - 1932

Съображения на Общия съд ..... II - 1936

По обхвата на географския пазар, на който жалбоподателят е участвал в картела..... II - 1942

Доводи на страните ..... II - 1942

Съображения на Общия съд ..... II - 1943

3. По правното основание, изведено от неправилното увеличаване на началния размер на глобата поради продължителността на картела ..... II - 1944

По продължителността на участието в картела..... II - 1944

Доводи на страните ..... II - 1944

Съображения на Общия съд ..... II - 1945

По процента на увеличение..... II - 1948

Доводи на страните ..... II - 1948

Съображения на Общия съд ..... II - 1949

4. По правното основание, изведено от невземането предвид на обстоятелството, че жалбоподателят доброволно прекратил участието си в картела..... II - 1951

Доводи на страните ..... II - 1951

Съображения на Общия съд ..... II - 1952

5. По правното основание, изведено от недостатъчното намаляване на размера на глобата предвид сътрудничеството на жалбоподателя съгласно Известието относно сътрудничеството от 1996 г..... II - 1952

Доводи на страните ..... II - 1952

Съображения на Общия съд ..... II - 1954

6. По правното основание, изведено от определянето на несъразмерна глоба ... II - 1956

Доводи на страните ..... II - 1956

Съображения на Общия съд ..... II - 1957

7. По определянето на окончателния размер на глобата ..... II - 1959

По съдебните разноски ..... II - 1960